TIDNING FÖR SVERIGES LÄROVERK

N:r 3 | Stockholm den 6 febr. 1937 | 37:e årg.

Problem för biologien.

»Skolan bör följa med kulturens utveckling på skilda områden» och »Studenten bör ej stå främmande för livets aktualiteter» äro fraser, som man får höra till leda och kan läsa snart sagt varje dag. Det klagas ofta över att mycket gammalt och dött gods släpas med som barlast i undervisningen och spärrar möjligheten att ge skolkursen en uppfriskande transfusion med nytt aktuellt stoff, som kan vara av värde för en sund och tidsenlig livsföring. Låt vara att man lätt skjuter över målet, när det gäller att forma nya krav och subjektivt utdöma gammalt och oaktuellt, men det kan inte förnekas, att det ligger en portion sanning i den ideliga kritik, som riktar sig mot kurserna i skolans olika läroämnen och avvägningen av de olika kursmomenten. Om skolans mål verkligen är att ge en något så när allsidig allmänbildning åt sina adepter, så är det ibland rent av skrämmande att konstatera, hur obildad genomsnittsstudenten av idag är, när det gäller vissa betydelsefulla, ja, rent av livsviktiga discipliner.

För att ett skolämne med betydelsefulla, praktiska anknytningar på det sociala och ekonomiska livets områden skall vara något så när livsdugligt och och fylla de krav, som en på några decennier starkt förändrad kulturaspekt ställer på detsamma, fordras, att det inte allt för mycket fått stagnera och stelna i gamla former. Om ett dylikt ämne till väsentlig del inrymmer moment, som äro otidsenliga och rent av antikverade, och i fortsättningen icke blir uppfriskat med väsentliga nytillskott, så stämplas det av det dagliga livets förespråkare som stelt, dött, förlegat och tråkigt. Om en bred front av medelålders män i staten från sin skoltid fått den uppfattningen, att ett dylikt ämne gett dem intet eller bra litet av vad det praktiska livet kunde ha rätt att kräva av ämnet ifråga, så råkar ämnet ifråga i ohjälpligt vanrykte. Det anses innehålla en mängd ålderdomliga relikter, och detta förhållande påverkar självfallet ofördelaktigt den allmänna inställningen till och värdesättningen av ämnet som integrerande del i allmänbildningen. På grund av denna brist på smidig anpassning till den moderna tidens krav har ämet förlorat den kontakt med utvecklingen i tiden, som man kan ha rätt att kräva.

I stort sett torde det vara obekant för flertalet människor, att vårs tids biologiska vetenskaper spela en oerhörd roll i det moderna kulturlivet. Tillämpande biologiska discipliner av livsviktig natur stöta vi på snart sagt över allt i det dagliga livet. Vi äro så vana vid dem, att vi icke tänka på dem som *biologiska* faktorer. Nutidens medicin, serumterapi, bakteriologi, hygien, dietik, växt- och djurförädling, allt vilar på biologisk basis och är intet annat än tillämpande biologi. Detta förbises dock lätt. Folk i allmänhet tror, att biologi är liktydigt med att räkna ståndare och pistiller, sprätta upp kaniner och pressa maskrosor, ty man har under sin skoltids biologilektioner huvudsakligen sysslat med sådant. En dylik värdesättning av biologin är dock en grov missuppfattning, som det tyvärr synes rätt svårt att få utplånad ur det allmänna medvetandet.

Varpå beror det då, att vårt lands skolbiologi så illa överensstämmer med den centrala ställning i nutidens kulturliv, som biologiska vetenskaper intaga? Faktorerna, som spelat in, äro givetvis många och icke så lätta att överblicka. Mycket bottnar nog i gammal slentrian och ett svalt intresse för reformer och nymodigheter. Ett tillbakahållande moment, som kanske inte så mycket har beaktats, är det faktum, att biologin i Sverige vuxit upp i skuggan av en av vetenskapens största gestalter — Linné. Skolbiologin har intill senare tid ohjälpligt stelnat till någon sorts storsvensk, linneansk kult med växtplugg och artnamn i högsätet. På denna linneanska förgudning beror till väsentlig del biologins stagnation och — hos de nu vuxna — stora impopularitet som skolämne. Medelålders människor läsa med välbehag långa skildringar om intressanta landvinningar och upptäckter inom de biologiska vetenskaperna i tidningarnas söndagsbilagor, men erinra sig samtidigt med en kall kåre efter ryggen skoltidens biologilektioner. Skolbiologin har Linné mycket att vara tacksam för. Det kan dock icke förnekas, att det som en naturlig linneansk förpliktelse uppdrivna systematikplugget under senare tid inverkat hämmande på ämnets utveckling med hänsyn till de senaste decenniernas enorma vetenskapliga framsteg av största kulturella betydelse. Växtplugget och herbarietvånget äro dock f. n. på avskrivning, säkerligen till fromma icke blott för växtsamlande

Läroverkslärarnas Riksförbund

STOCKHOLM.

Ordf.: Rektor *H. Grimlund*, St. Mossens backe 6, Äppelviken. Tel. 25 10 05.

V. ordf.: Lektor *Mats Redin*, S:t Eriksgatan 95, 2 tr. Tel. 33 20 52.

Skattmästare: Adj. *N. Sundberg*, Tjädervägen 11, Ålsten. Tel. 25 41 96. Postgironr 55413.

Sekreterare och pressombudsman: Adj. *E. Wetterwik*, Kungsholmstorg 6. Tel. 50 33 34.

Ur innehållet:

Problem för biologien.
30.000 kr. som pris för nya historieläroböcker.
Flera rön om inträdesproven.
Även extralärarna på uppvaktning.
Historielärarna i skottgluggen. En riksdagsmotion av förf. Ture Nerman.
Engelska lärarnas LR. En illustration till engelskt skolväsende. Av Einar Wetterwik.
Akademisk svenska och naturlig. Av Henrik Petrini.
Söndagsinvigning av Sandvikens nya skola.
På skidkurs i Storlien. Av Nils Beltzén.
Funkisskola för söderflickor.
Eneroths testamente och dess förlaga. Av B. Rud. Hall.
Bokanmälningar. — Insänd litteratur.
Frågor och svar. — Skolradio.

fastrar och mostrar samt ostörda familjefädersemestrar utan även för skolbiologin som sådan, i det plats kan beredas för mera väsentliga, allmänbildande kursmoment.

Decennierna närmast före sekelskiftet dominerades inom biologins discipliner av en darwinistisk flodvåg, som i svensk skolbiologi efter 1905 tog sig uttryck i en bredd hos den jämförande organläran, som i våra dagar står i disproportion till områdets numera relativt perifera betydelse med tanke på den riktning utvecklingen har tagit sedan dess. Därmed vare icke sagt, att descendensläran som sådan är av perifer betydelse, utan blott att en av dess viktigaste bevisfonder oproportionerligt fått svälla säkerligen på bekostnad av och till förfång för andra mera praktiskt betonade värdefulla nutidsrön. När 1927 års skolstadga införde ärftlighetslära och sammanfattande utvecklingslära som nytt obligatoriskt kursmoment, så var det tvivelsutan ett steg i rätt riktning, som hälsades med odelad tillfredsställelse av biologins förespråkare. När samma kursmoment 1933 helt oförklarligt ströks från ring II:s matsedel, så länkades — det är ofrånkomligt — utvecklingen in på fel hjulspår. Någon som helst begriplig anledning att helt sonika utplåna detta biologins enda tidsenliga inslag förefanns inte. En livsnerv för modern skolbiologi blev avklippt. Detta förfaringssätt stämmer också illa med den praktiska betydelse, detta kursmoment numera tillmätes i det dagliga livet. Svenska ärftlighetsforskare äro internationellt ryktbara. Svensk växtförädling tillförsäkrar numera vårt lands jordbruk merinkomster på hundratals miljoner kronor om året. Varför skall då icke en svensk student ha rätt att få lära känna de lagar och teoretiska beräkningar, som reglera denna tillämpade biologiska vetenskap, som spelar en så framträdande nationalekonomisk roll? Meningen med en allmänbildning är väl, att studenten skall vara något så när orienterad och bevandrad i de förhållanden och lagar som reglera det svenska kultursamhället av idag och delar av dettas försörjning. Han har bra litet glädje av att tyngdpunkten av hans kunskaper falla inom ett område, som var av central betydelse för femtio eller hundra år sedan. Kungl. Maj:t har att under detta år taga definitiv ställning till de krav, som från såväl S. Ö. som Biologilärarnas Förening rests på ärftlighetslärans återinförande som obligatoriskt kursmoment på gymnasiet. Detta krav har även välvilligt beaktats av Befolkningskommissionen.

Ett av vår tids mest utmärkande kännetecken är den sundhet och fördomsfrihet, varmed man söker se på de problem, inför vilka tidigare generationer gått blundande, eller där gamla konventionella fördomar förhindrat en rätt inpassad, öppen och saklig upplysning. Den seghet, varmed frågan om en sund och klargörande upplysning i sexualhygien och arvsbiologi har förhalats och förfuskats i vårt land, är ett svart blad i den svenska kulturens historia. Ända sedan sekelskiftet har det vridits och vänts på denna fråga, digra betänkanden och utlåtanden ha då och då sett dagen, men det oaktat går den svenska studenten av i dag ut från skolan med rätt dimmiga begrepp om sexualhygien och arvsbiologi. Nu har Befolkningskommissionen i sitt digra »Betänkande i sexualfrågan» åter bringat frågan på tal i hela dess vidd. Kommissionen framhåller: »Det råder numera bland alla sakkunniga enighet om att en allmän upplysning om könslivets normala förhållanden bör ingå i den livsorientering, som skall grundläggas redan i barnaåldern ... Enighet förhärskar även om att dessa krav för närvarande *icke äro tillfredsställda* i vårt lands skol- och bildningsväsen ... Man är numera även i stort sett enig om, att undervisningen i skolorna helst bör givas av lärarna själva och att den bör naturligt inordnas i den övriga undervisningen, främst *naturligtvis i undervisningen i biologi med hälsolära* ... Redan före skolåldern böra småbarnen i 3—6 årsåldern undervisas om hur levande varelser och människor i synnerhet komma till världen. Denna kunskap skall meddelas enkelt och naturligt, sanningsenligt, sakligt och osentimentalt. Detta är också vad barnet väntar och förstår, oberört som det är av de hämningar och skamskänslor, som de vuxna mången gång förvärvat genom felaktig fostran eller skeva levnadsvanor ... Den fortsatta sexualundervisningen av barn i skolåldern upp till 12-årsåldern bjuder principiellt sett inga nya problem ... Rättesnöret för sexualundervisningen på detta åldersstadium bör — liksom på det tidigare — vara krav på upplysning, som av barnen själva ställas på läraren, om han nämligen har deras förtroende och sexualfrågorna fått sin rätta plats i barnens föreställningsliv. Dessa krav röra, väl att märka, icke de könsmoraliska frågorna, då ju dessa icke hava livsaktualitet ... men gälla enbart tingen själva och deras sakliga sammanhang ... Tyngdpunkten i fråga om sexualundervisningen bör dock utan tvivel förläggas till tiden efter 12-årsåldern. Under denna tid föreligga rika möjligheter att påverka de ungas personlighetsutveckling i önsklig riktning, så att hygieniska, personliga och sociala värden bliva motivbildande ... undervisningen bör innehålla följande moment: äggceller, sädesceller, befruktning, havandeskap, fosterutveckling, förlossning, barnets beroende av modern såväl före som efter förlossningen, ärftligheten, könsmognad etc. ... Framför allt måste nu det hygieniska momentet givas vikt och över huvud taget hela undervisningen läggas mera praktiskt och med inriktning på den biologiska och psykologiska utveckling, vari barnen med puberteten skola inträda ... Beträffande gymnasierna ställer sig möjligheterna att förverkliga önskemålen om en utvidgad sexualundervisning, lämpad för växande ungdom, i så måtto sämre, *som biologiundervisning efter första ringen icke längre är obligatorisk*». SÖ har föreslagit anordnande av ett par föreläsningar för högsta ringens elever. Befolkningskommissionen framhåller, »att med anordnandet av ett par föreläsningar behovet av sexualundervisning i gymnasiet *ännu icke kan anses hava nått en fullt tillfredsställande lösning* ...»

Det synes tydligt, att de av kommissionen önskade momenten i sexualundervisning icke låta sig inpassas inom biologins snävt nedskurna timplan, utan att en omläggning av densamma kommer till stånd.

Det är att hoppas, att de krav, som från olika håll rests på en förbättrad och mera tidsenlig utbildning i sexualhygien och arvsbiologi, måtte med det snaraste leda till en genomgripande förändring av det nuvarande prekära läget för gymnasiebiologin, samt att dennas kursmoment så avvägas, att samtliga studenter gå ut i livet med en aktuell, användbar fond av biologiskt vetande.

TIDNING FÖR SVERIGES LÄROVERK

Kungsgatan 56, 1 tr. - STOCKHOLM.
Tel. 20 07 56. - Postgiro 1861.
Redaktionstid: kl. 15—17.

ÄGARE: LÄROVERKSLÄRARNES RIKSFÖRBUND.

REDAKTÖRER: SIMON ERLANDSON. (ansvarig utgivare). Nåsvägen 10. Nockeby. Tel. 25 53 17.
JOHN BERG. Igelkottsväg. 47, Äppelviken. Tel. 25 10 12.

PRIS: helår 7 kr., halvår kr. 3:75, kvartal 2 kr. Lösnummer 35 öre. Prenumeration sker hos redaktionen. Tidningen utkommer varannan lördag.

UR PRESSEN

Historieundervisningen behandlas av Göt. Handelstidning i en ledande artikel (19/1):

En undervisning, som är fullt i nivå med sin tid och med forskningens senaste resultat, är undantag, icke regel. Det ligger nära nog i sakens natur att så måste vara fallet. Praktiskt taget allt nytt är omstritt, naturvetenskapliga rön och upptäckter lika väl som historieforskningens omvärderingar. Innan diskussionen för och emot är slutförd kan det icke komma ifråga att förkunna de senaste hypoteserna i folkskolornas och läroverkens undervisning.

Man får därför vara lagom anspråksfull ifråga om undervisningens tidsenlighet. Det får betraktas som en vinst, att den elementära undervisningen kommer i lä för de allra flyktigaste moderiktningarna.

Emellertid är det nog samtidigt så att denna inneboende tendens snarare behöver

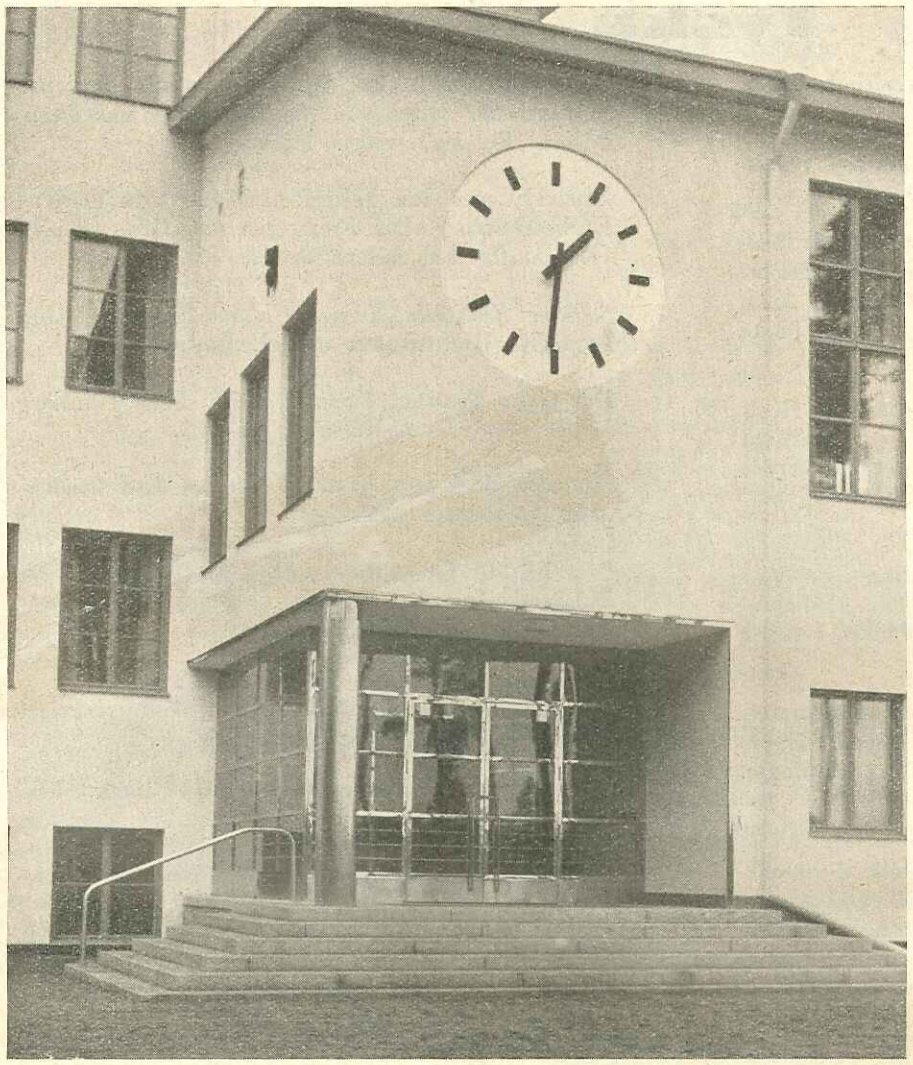

Entrén till den nya skolbyggnaden. Foto: S. Price, Sandviken.

Söndagsinvigning
av Sandvikens nya skola.

Som i korthet omnämndes i föregående nummer, invigdes söndagen den 10 jan. Sandvikens samrealskolas nybyggnad.

Den nya skolbyggnaden, som har längdriktningen väster—öster, består av två byggnadskroppar, en mindre längst åt öster, inneslutande olika expeditionslokaler jämte aulan, samt den egentliga skolhusbyggnaden åt väster, där lärosalarna äro belägna. Där dessa båda byggnadskroppar stöta samman, ligger åt söder den ståtliga och ljusa entrén. I den mindre byggnaden märkes alltså rektorsexpedition och arkivrum, bibliotek med läsrum, lärarrum, damrum och kollegierum. Från kollegierummet leder en liten trappa direkt upp till aulan i andra våningen. Här märkas utrymmen för blivande orgelläktare och filmrum. I den stora byggnaden finnes i jordvåningen bl. a. frukostrum och lokaler för skolköksundervisning. I bottenvåningen äro fyra klassrum belägna och i våningen en trappa upp ytterligare fyra. I översta våningen ligga specialrummen. Samtliga lärosalar ligga åt söder. Ritningarna ha utförts av länsarkitekt Sven Häggbom. Byggnaden påbörjades i okt. 1935 och har dragit en kostnad av c:a 340.000 kr. Sandviken har härmed fått en både monumental och praktisk skolbyggnad, vad utrymmena beträffar så tilltagen, att den kan beräknas för avsevärd framtid fylla samhället behov.

Invigningen försiggick i närvaro av ett 70-tal inbjudna förutom skolans elever. Utom landshövding Lübeck märktes bl. a. byggnadskommitténs ordförande direktör L. Yngström, disponent K. F. Göransson, folkskolinspektören, rektorerna Karsberg och Hammarström, Gävle, länsarkitekt Häggbom, Gävle, skolans lärare med rektor Martin Rehnberger i spetsen, skolans inspektor dr A. A. Backman, undervisningsrådet Johansson, skolstyrelsens, kommunalnämndens och fullmäktiges ledamöter m. fl.

Efter musik av Sandvikens kammarorkester hälsade direktör Lars Yngström de inbjudna och vände sig därvid särskilt till länets hövding samt till skolöverstyrelsens representant, undervisningsrådet August Johansson. Därefter gav dir. Yngström en kort resummé över den nya skolans tillkomst och framförde byggnadskommitténs tack till dem, som haft med bygget att skaffa. Han hoppades, att skolan skulle bestå och väl fylla sitt ändamål.

Efter ett anförande av kommunalfullmäktiges ordf., skolvaktmästare Axel Zetterström, som överlämnade den nya byggnaden till samrealskolan, bestegs talarstolen av rektor Martin Rehnberger, som började sitt anförande med en blick tillbaka, till tiden för den gamla skolans tillblivelse 1873. Det var ett verk av konsul Göransson, som med glädje såg brukets första skollokal byggas. På initiativ av brukspatron Henrik Göransson, kyrkoherde Fryklund och folkskoleinspektör N. J. Jonsson bildades en högre folkskola år 1904 med en klass för gossar. År 1920—21 fördes de första eleverna fram till realskoleexamen, som på den tiden avlades i Gävle. Kommunal mellanskola blev det 1922, och åren 1930—33 förstatligades skolan. I 30 år har läroverket varit knutet till konsul Göranssons byggnad. Då nu banden brytas, sade tal., vilja vi alltid med tacksamhet minnas vår gamla skola. Och i morgon börja vi här i känslan av ökad trevnad i våra nya lokaler, som tillkommit genom de kommunala myndigheternas stora offervilja. Rektor slutade med en önskan att gymnastikens behov också i mån av möjlighet skola komma att tillgodoses. På lärares och elevers vägnar tog han emot skolan under förhoppning, att den skulle bli till gagn för skolväsendet och samhället, att där skulle fostras ungdomar till kunniga och ansvarskännande medborgare.

Härefter hölls högtidstalet av skolöverstyrelsens representant, undervisningsrådet August Johansson.

Talaren började med att påpeka, att det hör till ovanligheterna, att en skola inviges en söndag. Det ville han se som ett varsel, såsom en önskan, att skolarbetet städse skulle få en prägel av helg. I begreppet helg ligger, att man böjer sig inför något, som ligger högre, utanför en själv. Så länge det egna jaget ligger i förgrunden kunna vi icke känna helgstämningen. Vi måste i lydnad lyftas upp över oss själva, lyftas in i ett större sammanhang, glädjas för någon annan och med någon annan.

Skolan måste bygga upp sin undervisning i samarbete. Allt samhällsarbete bygges upp i samarbete, ett samarbete, som vi icke kunna utföra, och problem, som vi icke

Forts. å sid. 56.

Rektor Martin Rehnberger.

kurs. Till ordf. under diskussionen utsågs rektor Eimir från Arboga. Som den mest vägande anmärkningen torde den kunna betecknas, som tog sikte på forceringen i utbildningen. Deltog man samvetsgrant i all praktiken och teorien, var det blott undantagsvis, som tiden medgav någon vila. Särskilt under de första dagarna var detta kännbart.

Senare på kvällen samlades kursdeltagarna gruppvis i Nya Högfjällets eleganta matsal, där middagen intogs och kurs- och gruppledare avtackades. På Högloftet — också i Nya Högfjällets lokaler — gick sedan den högst improviserade avslutningsfesten av stapeln. Aktuella visor, i vilka segrar och nederlag apostroferades, sjöngos, och t. o. m. en kabaret framfördes. Den kan inte beskrivas, den borde ha setts. Likväl måste nämnas, att i åskådarnas minnen är troligtvis för all framtid bevarad en »tyrolerdans», exekverad av kursens fyra främste — i vikt. På deras framgång hos publiken gick det ej att taga miste.

Det var med vemod, som man på söndagen packade ihop sina saker och beredde sig för hemfärd. Det hade varit en vecka full av härligt friluftsliv och stärkande rekreation. Men det hade också varit några dagar av okonstlad och uppfriskande kollegial samvaro.

Nils Beltzén.

En annan deltagare, signaturen I. S., har likaledes insänt ett referat över kursen, ur vilket vi tillåta oss återge de sammanfattande slutorden:

Om kursens resultat för elevernas vidkommande tillkommer det ej en kursdeltagare att yttra sig. Men det må tillåtas honom att ge uttryck åt sin stora tacksamhet för vad som bjudits honom och vad han fått inhämta av högt förtjänta lärare. Ett särskilt tack vill han rikta till sekr. Carl Nordensson i Järnvägsstyrelsen, vars energiska arbete för kursens räkning inför statsmakterna resulterat i att nästan alla deltagare kunnat få stipendium av statsanslag; hans outtröttliga omvårdnad förnams även på andra områden. Visst är, att kursen hos oss deltagare ytterligare ökat intresset för skidlöpning. Det är därför livligt att hoppas, att den skall kunna fortsätta nästa nyår, och att nya skaror av lärare då begagna sig av denna möjlighet. Då ha arrangörerna säkerligen också lyckats realisera den avsikt, de hade redan för årets kurs, men som de denna gång ej kunde förverkliga, nämligen att ge kursledningen ett starkt inslag även från skolmannahåll.

Söndagsinvigning . . .

Forts. fr. sid. 54.

kunna lösa utan helg över vårt arbete. Och vi skola utföra det som en tjänst hos människa och Gud, som en andlig tempeltjänst, som hjälper oss att få helg över vårt arbete. Må en sådan helg vila över hela vårt land och må en sådan helg, under vilken denna skola invigts, vila över dess arbete i fortsättningen.

Därefter framfördes adjunkt Frans-Josef Lundströms kantat till skolinvigningen, med musiken av musikdirektör Gunnar Thyrestam. Hr Lundström läste själv inledningen, varefter solopartiet utfördes av adjunkten fröken M. Westberg med fröken Rut Sund vid flygeln. Så följde partierna för flickkör, sammansatt av elever vid skolan, samt damkör, vilka körer leddes av dir. Thyrestam.

Landshövding Lübeck framförde en lyckönskan å länsstyrelsens och å egna vägar. Han hoppades, att skolans inre liv skulle bli ljust, trivsamt och fruktbärande. Länsstyrelsen har mycket litet med skolan att göra, sade tal., men bl. a. har den ju lönerna om hand, och han hoppades, att dessa skulle bli rättvist avvägda i förhållande till ansvaret och medverka till att bereda trivsel för lärarkåren. Den har inte bara att meddela kunskaper i vissa ämnen, den skall också bidraga till ungdomens utveckling till goda medborgare i samhället och livet.

Sist uttalade komminister Per Bolinder några avslutningsord samt läste välsignelsen, varefter den högtidliga invigningen avslutades med psalm 500: 7.

Allra sist fingo de inbjudna göra en rundvandring genom skollokalerna och därefter följde middag.

Till statsrådet Engberg och ärkebiskop Eidem, som voro förhindrade närvara, hade telegram avsänts, och från ärkebiskopen ingick svarstelegram.

Feriekurs i England. Vid University of London ges den 16 juli—12 augusti 1937 en Holiday Course in English for overseas Students under ledning av Mr W. Ripman. Programmet omfattar Lectures on English literature, art, institutions, education and phonetics, classes for conversation and reading, visits to places of historical and educational interest.

Närmare upplysningar erhållas vid hänvändelse till Holiday Course, The University extension registrar, University of London, London W. C. 1.

För biologiska institutionen

Dr Hans Meierhofers botaniska och zoologiska tavlor

Prospekt på begäran

P. A. NORSTEDT & SÖNER

Skolavdelningen — Stockholm

Funkiskola för söderflickor.

Södermalms högre läroanstalt för flickor i Stockholm invigde lördagen den 30 jan. sin funktionalistiska nybyggnad vid Timmermansgatan. Högtidligheten ägde rum i skolans stora hall, som var fylld av flera hundra inbjudna. Invigningen förrättades av kronprinsen.

Bland dem som infunnit sig voro utom lärare och elever vid skolan generaldirektör Holmdahl, stadsfullmäktiges förste v. ordförande, general Åkerman, borgarrådet Oscar Larsson, medlemmar av stadskollegiet och stadsfullmäktige, pastor primarius Widner, underståthållare Hallgren, statssekreteraren och expeditionschefen i ecklesiastikdepartementet samt kanslirådet för läroverksavdelningen, förste folkskolinspektör Bror Jonzon samt en rad rektorer och överlärare vid Stockholms övriga skolor. Klockan 14 anlände kronprinsparet och hälsades på gården av läroanstaltens studierektor, lektor Torsten Pehrson, jämte skolans scouter.

Skolorkestern stämde upp läroverkets egen marsch, och inspektor, kyrkoherden d:r Olof Molin, uttalade välkomstord. Därpå följde en redogörelse, varmed byggnadskommitténs ordförande, civilingenjör C. G. Piehl gav en inblick i vad företaget omfattade och hur det kunnat finansieras, men också en aning om de motigheter man haft att övervinna, innan det första uppropet i den nya skolan kunde förrättas 1 september. Ingenjör Piehl överlämnade nu byggnaden till läroanstalten, och dennas tack tolkades av styrelsens ordförande, rådman Karl Masreliez. Han tackade även skolans aktieägare, vilka genom åsidosättande av egna intressen möjliggjort byggets genomförande, och han tackade Stockholms stad, särskilt dess företrädare, borgarrådet Oscar Larsson, för välvilligt tillmötesgående.

I sitt högtidstal betonade generaldirektör Holmdahl, att vår svenska flickskola, i den form den nu fått efter en 100-årig utvecklingstid, är en nationell tillgång för vårt uppfostringsväsen, som vi skola värda och värna och inte få förskingra. Åtskilliga av de åtgärder, som under de senaste årtiondena blivit vidtagna inom skolväsendet, ha bidragit till att föra in en hel del osäkerhetsmoment för den privata flickskolans existens, men denna skolform har dock särskilt under det senaste decenniet förmått hävda sig över förväntan. En examensfri allmänbildande skola erbjuder stora fördelar för den stora mängd av elever, som inte ämna fortsätta vid fackskolor och universitet, och i denna stund arbetar ju en kunglig kommitté för att få bort studentexamen och därmed kunna bereda samma förmåner åt den manliga ungdomen. Talaren såg i den nya skolbyggnaden ett gott omen för läroanstaltens och denna skolforms framtid.

Efter hr Holmdahls anförande tog kronprinsen till orda och sade sig hoppas, att man i den nya byggnaden skulle arbeta vidare på de goda och sunda traditionerna